

denen henstillet, at man dér tager op til overvejelse, om der måtte være anledning til at foranledige ændringer i det gældende regelsystem (ministeransvarlighedsloven m.v.) for ministrenes oplysningspligt over for Folketinget, dettes udvalg og statsrevisorerne.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler følgende:

Folketinget har med stemmeflerhed vedtaget en tillægsbevillingslov for 1989. Nu skal det endelige regnskab godkendes, hvilket er en ren formalitet. Statsrevisorernes betænkning over statsregnskabet for finansåret 1989 opregner en række punkter, hvor ministerierne har fået vejledning og påtale. At Fremskridtspartiet indstiller statsregnskabet til godkendelse, skal ikke tages som udtryk for, at Fremskridtspartiet giver samtykke til det store overforbrug, der også fandt sted i 1989.

Ved behandlingen af statsregnskabet for 1988 som ved de foregående mange års statsregnskaber var vi overoptimistiske og troede, at grænsen for det folketingsvedtagne overforbrug i staten var nået. Men lige så sikkert har det været, at det næste års regnskab har udvist yderligere udvidelser i statsfrådsriet. Ud over den kendsgerning, at det er skatteyderne, der må grave dybere i lommeulden, hver gang et politisk flertal bevilger nye udgifter eller afviser at gennemføre besparelser, så repræsenterer de stigende statsbudgetter en uhyggelig tendens.

Mens hele Østeuropa er i opbrud og skriger efter fri markedsøkonomi og »mindre stat«, så går vi den modsatte vej. Velfærdsstatens bedrag betyder daglig salamireduktion af befolkningens frihed. Frihed er bedst defineret som fravær af tvang. Politiske flertal for begunstigelse af nogle grupper betyder efterfølgende ufrihed og tvang for andre grupper.

Skal de danske problemer med arbejdsløshed, virksomhedslukninger, statsgæld og skatteplyndring af befolkningen løses, er en kraftig reduktion af de offentlige udgifter den eneste farbare vej. Dette kræver, at Folketinget vedtager reducerede finanslove, at der ikke kommer yderligere udgifter med tillægsbevillinger, og at de enkelte ministerier lever op til kravet om, at man skal passe meget bedre på andres penge end på sine egne. Rigsrevisionen og statsrevisorerne er vigtige redskaber til at sikre det sidste. Vi forventer, at regeringen og de enkelte ministerier tager revisorernes betænkning alvorligt og strammer op.

Herefter indstiller *udvalget* i overensstemmelse med statsrevisorerne følgende:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1989

Statsregnskabet for finansåret 1989 godkendes.

Baadsgaard (S) Helle Degn (S) Arne Jensen (S) Stavad (S) Henning Rasmussen (S)

Erling Olsen (S) nfm.d. Erik B. Smith (S) Jes Lunde (SF) Mimi Jakobsen (CD)

Henning Andersen (KF) Grove (KF) Karen Højte Jensen (KF) Peter Brixtofte (V)

Svend Heiselberg (V) Kim Behnke (FP) Bilgrav-Nielsen (RV) fmd. Kofod-Svendsen (KRF)